

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VARAŽDINU
Varaždin, Braće Radić 2

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU		
5 PRIMLJENO		
neposr. poštom	07-02-2013	obično prepor.
u _____	prim. _____	pril. _____
pristojba _____		kn _____

Broj: 12 Gž-2367/12-2

RJEŠENJE

Županijski sud u Varaždinu, po sucu toga suda Dubravki Bosilj, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja HEP Operator distribucijskog sustava d.o.o. „ELEKTRA Zagreb“, Zagreb, Gundulićeva 32, protiv tuženika GRADA ZAGREBA iz Zagreba, Trg Stjepana Radića 1, radi isplate, a povodom žalbe tužitelja izjavljene protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. 6 P-2942/11-5 od 07. studenog 2011.g., dana 22. siječnja 2013. godine,

riješio je:

Usvaja se žalba tužitelja i ukida presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. 6 P-2942/11-5 od 07. studenog 2011.g. te se predmet vraća istom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Pobijanom presudom u toč.I izreke odbijen je tužitelj s tužbenim zahtjevom kojim je tražio da se naloži tuženiku platiti iznos od 1.852,49 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom na iznos od 1.748,79 kn tekućom od 15. srpnja 2010.g., a na iznos od 103,70 kn od 11. prosinca 2010.g. do isplate. Toč.II izreke tužitelj se obvezuje tuženiku nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 100,00 kn.

Pravodobno izjavljenom žalbom tužitelj pobija navedenu presudu zbog pogrešne primjene materijalnog prava, bitnih povreda odredaba parničnog postupka koje su imale za posljedicu pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje uz prijedlog da se pobijana presuda preinači i tužbeni zahtjev tužitelja usvoji ili podredno da se presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Žalba tužitelja je osnovana.

Prije upuštanja u ocjenu žalbenih navoda tužene, valja upozoriti da se u konkretnom slučaju u smislu odredbe čl.458. st.1 Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP) radi o sporu male vrijednosti jer se tužbeni zahtjev odnosi na potraživanje koje ne prelazi svotu od 10.000,00 kn. Prema odredbi čl.467. st.1 ZPP-a presuda kojom se završava postupak u sporovima male

vrijednosti ne može pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđen činjeničnog stanja.

Prvostupanjski sud obrazlažući svoj stav o neosnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja navodi da je predmet ovog spora isporučena a neplaćena električna energija za stan u Zagrebu, na adresi Hercegovačka 33 u razdoblju od 15. veljače 2010.g. do 15. studenog 2010.g. koji iznos tužitelj potražuje od tuženika kao stvarnog potrošača. Sud je prihvatilo po tuženiku istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije iz razloga što prema uz tužbu dostavljenoj dokumentaciji tužitelja je razvidno da je kupac električne energije na navedenoj adresi i obveznik plaćanja računa Ivan Dabu s time da iz radnog naloga tužitelja od 18. veljače 2011.g. proizlazi da je tužitelj po isključenju električnog brojila za stan na spomenutoj adresi utvrdio da je potrošač Ivan Dabo pokojni te da u stanu nitko ne stanuje. Obzirom na ovako utvrđeno stanje sud zaključuje da tuženik nije stvarni potrošač isporučene električne energije za stan u Zagrebu, Hercegovačka 33, nije niti korisnik, niti vlasnik pa nema ni obvezu platiti tužitelju isporučenu, a neplaćenu električnu energiju.

Pobijajući prethodno navedena utvrđenja suda prvog stupnja tužitelj u žalbi doduše osporavajući činjenično utvrđenje prvostupanjskog suda da tuženik nije stvarni vlasnik ističe zapravo počinjenje bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2 toč.11 ZPP-a ukazujući na proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju u spisu priloženih isprava (izvještaja i radnog naloga tužitelja od 19. listopada 2010.g.) i samih tih isprava, jer da suprotno razlozima presude iz priloženog u spis radnog naloga od 19. listopada 2010.g. proizlazi da je tužitelj neposrednim opažanjem svog ovlaštenog djelatnika utvrdio da je upravo tuženik vlasnik nekretnine odnosno stana na adresi u Zagrebu, Hercegovačka 33. Žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava obrazlaže se pogrešnom primjenom odredba Općih uvjeta isporuke električne energije (NN 8/91) koji u vrijeme nastanka tražbine tužitelja nisu bili na snazi (već Opći uvjeti objavljeni u NN 14/06).

U pravu je tužitelj kada ističe po prvostupanjskom sudu počinjenje bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2 toč.11 ZPP-a s obzirom da obrazloženje i razlozi donijete presude doista proturječe provedenim dokazima tijekom prvostupanjskog postupka na koje se sud u svojoj presudi poziva. Naime, sud utvrđuje uvidom u radni nalog tužitelja od 18. veljače 2011.g. da je tužitelj po isključenju električnog brojila za stan u Hercegovačkoj 33 Zagreb, izvršio provjeru tko koristi električnu energiju i tko su nasljednici Iza pok. potrošača Ivana Dabo a kojom prilikom je utvrdio da u stanu nitko ne stanuje. Sud ispušta obrazložiti daljnje navode iz istog radnog naloga iz kojih proizlazi da je stan vlasništvo Grada Zagreba. Kako je tužitelj nakon istaknutog po tuženiku prigovora promašene pasivne legitimacije predlagao provođenje određenih dokaza temeljem kojih je utvrdio da je predmetni stan vlasništvo Grada Zagreba, a sud je odbilo bilo kakvi dokazni prijedlog tužitelja na ovu relevantnu okolnost to se istome ne može staviti na teret kako to sud ističe da tužitelj nije dokazao činjenicu vlasništva tuženika stana kojemu pripada prijedorno mjereno mjesto. Bez obzira što u sporovima male vrijednosti nije dozvoljeno podnositi žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u konkretnom slučaju odbijanjem po sudu bez

ikakvog obrazloženja provođenja dokaza predloženih po tužitelju na okolnost vlasništva stana za sada nije moguće ispitati niti pravilnu primjenu materijalnog prava.

Zbog navedenog ne može se na teret tužitelju stavljati da nije dokazao odlučne činjenice, jer prema odredbi čl.221. a ZPP-a samo ukoliko sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku spornu činjenicu o postojanju te činjenice zaključuje primjenom pravila o teretu dokazivanja, obzirom je sud taj koji je tužitelja odbijajući njegove dokazne prijedloge bez ikakve ili sa pogrešnom argumentacijom, onemogućio u raspravljanju i u dokazivanju činjenica relevantnih za presuđenje u ovom sporu te nije utvrdio odlučnu činjenicu, a to je vlasništvo spornog stana, koje obzirom na opće poznatu ne sredenosti zemljišnih knjiga se može dokazivati i provođenjem predloženih, a po sudu neosnovano odbijenim dokazima.

Nije sporno da je predmetni stan nedvojbeno priključen na mrežu tužitelja, a kupcem električne energije u smislu odredaba Općih uvjeta za opskrbu električnom energijom (NN 14/06) smatra se pravna ili fizička osoba koja kupuje električnu energiju, odnosno za kojega se električna energija dobavlja. Prema Općim uvjetima isporuke električne energije (NN 8/91, 61/92, 70/92, 78/93 i 81/97) koje primjenjuje prvostupanijski sud, iako bez ikakvog obrazloženja i iznošenje razloga za isto obzirom da je utužena tražbina nastala 2010.g., a priključak na mrežu tužitelja prema u spisu priloženom radnom nalogu tužitelja od 18. veljače 2011.g. datira još od 01. siječnja 1987.g., potrošačem električne energije smatraju se svi korisnici koji preuzimaju električnu energiju iz elektroenergetskog sustava HEP-a, a ista se isporučuje potrošačima temeljem pisanog ugovora ili ugovora o pristupanju koji se smatra zaključenim kada isporučitelj priključi objekt potrošača na svoju mrežu (čl.58.) s time da je Općim uvjetima koji su stupili na snagu 01. travnja 2006.g. u čl.122. propisano da svi ugovori zaključeni s kupcima električne energije do dana početka primjene tih Općih uvjeta koji se odnose na korištenje mreže i opskrbu električnom energijom važe do roka na koji su zaključeni.

U smislu prethodno citiranih Općih uvjeta potrošačem električne energije može se smatrati vlasnik stana, zbog čega je prvostupanijski sud bio dužan raspraviti i utvrditi bez obzira što se na računu i izvatku iz ovjerovljenih poslovnih knjiga tužitelja kao kupac navodi Ivan Dabo tko je vlasnik predmetnog stana da bi bio u mogućnosti ocijeniti da li je tužitelj ovlašten za nedvojbeno potrošenu električnu energiju u predmetnom stanu u utuženom razdoblju teretiti tuženika jer je naknadu za isporučenu električnu energiju dužan platiti vlasnik nekretnine, a uz vlasnika i korisnik nekretnine, kada je vlasnik obvezu plaćanja Ugovorom prenio na korisnika nekretnine. Dakle, vlasnik nekretnine je u svakom slučaju obveznik plaćanja isporučene električne energije ukoliko ovu obvezu ne izvrši korisnik nekretnine. Navedeno nedvojbeno proizlazi i iz odredbe čl.84. st.3 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (dalje ZV) kojom odredbom je normirano da suvlasnik na čijem je suvlasničkom dijelu uspostavljen vlasništvo određenog posebnog dijela nekretnine (etažno vlasništvo) snosi sve javne obveze i terete u svezi sa vlasništvom tog dijela ako nije što drugo Zakonom određeno. Nadalje st.2. Iste odredbe određuje da kada dužnik obveze na

povremena davanja za komunalne usluge u svezi s uporabom posebnog dijela nekretnine (naknada troška električne energije, plina, toplinske energije, odvoza otpada i sl.) nije neka druga osoba, (dakle, kada to nije korisnik već sam vlasnik), suvlasnik na čijem je suvlasničkom dijelu uspostavljeno vlasništvo posebnog dijela duguje te naknade dobavljačima odnosno davateljima usluga, a ukoliko je dužnik te obveze osoba koja ovaj posebni dio nekretnine iskorištava na temelju najma, zakupa ili drugog ugovora sa suvlasnikom na čijem je suvlasničkom dijelu uspostavljeno vlasništvo tog posebnog dijela, suvlasnik (dakle vlasnik tog posebnog dijela nekretnine-stana) jamči dobavljaču za ispunjenje te obveze (st.3).

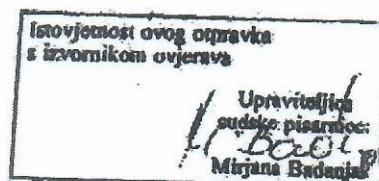
Dakle, naknadu za isporučenu električnu energiju dužan je platiti vlasnik nekretnine koji čak i u slučaju da je ta obveza prenesena na korisnika nekretnine jamči za naplatu komunalnih usluga u vezi sa uporabom posebnog dijela nekretnine – stana, uz tu osobu, zbog čega je činjenica da li je tužitelj vlasnik ili pretpostavljeni vlasnik stana na adresi Hercegovačka 33, Zagreb odlučna činjenica, na koju okolnost je prvostupanjski sud odbio provesti po tužitelju predložene dokaze iako istovremeno navodi da tužitelj vlasništvo tuženika nije dokazao.

Zbog svih prethodno iznijetih razloga valjalo je usvojiti žalbu tužitelja kao osnovanu i pobijanu presudu u cijelosti ukinuti temeljem odredbe čl.369. st.1 ZPP-a. U nastavku postupka prvostupanjski sud provest će dokazne prijedloge tužitelja te raspraviti ostale žalbene navode i potom ponovno odlučiti o tužbenom zahtjevu, pri tome vodeći računa i o materijalno pravnim odredbama na koje je ukazano ovim rješenjem, nakon čega će ponovno odlučiti o postavljenom tužbenom zahtjevu i cjelokupnim troškovima postupka.

U Varaždinu, 22. siječnja 2013. godine

S U D A C :

Dubravka Bosilj v.r.

S-688/11 MS

